

بیانات معظم له در مراسم اعطای سردوشی در دانشگاه امام خمینی (ره) و علوم و فنون دریایی سپاه - 29 اردیبهشت / 1378

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اولاً به همه جوانان فارغ التحصیل عزیز دانشگاه دریایی امام خمینی و دانشگاه علوم و فنون دریایی سپاه، همچنین به دانشجویان عزیزی که امروز از هر دو دانشگاه سردوشی گرفتند، صمیمانه تبریک عرض می‌کنم. از فرماندهان این دو نیرو و از فرماندهان مراکز تحصیلی و استادان و کارکنان و همه دست اندرکاران این تربیت علمی و نظامی نیز صمیمانه تشکر می‌کنم.

شما فرزندان عزیز من و جوانان برومند این کشور، فرصت بسیار مغتنم و مهمی را در یکی از فصول برجسته عمر خودتان به دست آورده اید تا بتوانید در کسوت نظامی و با آیین مردانگی اسلامی، در خدمت اسلام و ایران و این ملت بزرگ باشید و در حراست از مرزها و انجام وظایف قانونی، خود را آماده کنید. امتیاز دوره شما - چه آنهایی که دوره را به پایان بردند، چه آنهایی که سردوشی گرفته و نظامی گری را آغاز کرده اند - این است که در سال نامگذاری شده ی به نام امام بزرگوار اتفاق افتاده است؛ این برای شما فراموش نشدنی است. امام عزیز ما - آن کسی که نه فقط ملت ایران، بلکه بسیاری از ملت‌های دیگر دل‌هایشان به یاد او می‌تپد و سخنان و آموزشها و سیره عملی او برای آنها درس است - یک انسان نمونه برای همه قشرها، از جمله برای نظامیان بود. من اگر بخواهم این بُعد از شخصیت آن مرد بزرگ را به شما عرض کنم، باید بگویم او مظهر تقوا و نظم و شجاعت بود؛ همین سه عنصری که برای شما جوانان عزیز نظامی باید در طول دوران خدمت، یک درس ماندگار باشد.

تقوا در زندگی امام بزرگوار ما صرفاً به معنای انجام کارهای عبادی نبود؛ تقوا در همه امور بود. تقوا یعنی مراقب درستی کار و عمل؛ بخصوص در آن جایی که به مسائل مهم ارتباط می‌یابد. درس و معاشرت و حضور در مرکز تحصیلی و حضور در میان جامعه و خانواده و محیط‌های زندگی هم مظهر تقواست. در همه اینها شما به عنوان یک جوان برگزیده - که برای یکی از مهمترین کارهای این کشور انتخاب و پذیرفته شده اید - باید آن را در مقابل خودتان قرار دهید. تقوا یعنی مراقبت از رفتار و گفتارتان، با همان روحیه نوآوری و ابتکار و فعال بودن و نشاط جوانی. وقتی تقوا با روحیه جوانی و به کار بردن استعدادهایی که در شما وجود دارد، همراه شود، معجزه‌ها خواهد آفرید. نظم هم مهم است. حیات و جان یک مجموعه نظامی، با نظام است. منظور من از نظم و انضباط، صرفاً ظواهر خشک و بی روح نیست؛ روح نظم پذیری مهم است. نظم یعنی قرار دادن احساسات و خواسته‌های گوناگون در کنار اراده پولادین یک انسان نظامی و در چارچوب مقررات و آیین‌هایی که می‌تواند رفتار او را کارآمد کند: نظم در کلاس، در محیط ورزش، در محیط رزم، در مقابله با دشمن.

شجاعت، یعنی همان عنصر کارآمدی که ملت ایران را از دوران خاموشی و ذلت و توسری خوری جهانی به دوران زندگی در عرصه مقتدای ملتها منتقل کرد. شما بدانید ملتها در همه ادوار تاریخ، هر ضربه ای که می‌خورند، از احساس ضعف و ذلت و انهزام درونی است؛ هر کامیابی هم که به دست می‌آورند، از قدرت ابتکار و شجاعت و مرعوب نشدن در مقابل قدرتهای استکباری مرعوب کننده است. امروز قدرتهایی که می‌خواهند باج بگیر همه دنیا باشند و ژاندارم همه مناطق عالم به شمار آیند؛ قدرتهایی که برای ملتها حق حیات و حق انتخاب قائل نیستند؛ قدرتهایی که همه ارزشهای شیرین را برای خودشان و نه برای انسانها می‌خواهند؛ در سایه مرعوب کردن است که می‌توانند این مقاصد شیطانی را محقق کنند. ملت ایران مرعوب نشد. رهبر عظیم الشان و بی نظیر ما در دوران انقلاب و در طول حیاتش مرعوب نشد. این درس برای ملت ایران ماند. قدرتهای استکباری به انواع شیوه‌ها می‌خواهند ملتها و دولتمردان و مسؤولان و نظامیان و آحاد ملت را در مقابل هیمنه خودشان دچار رعب و تردید کنند. یک ملت اگر دچار تردید شد، رفتنی و پامال شدنی است.

امروز دنیا با اراده‌های تربیت نشده انسانهایی می‌گردد که از معنویات و انصاف و عدالت بویی نبرده اند. به صحنه

خونین منطقه بالکان نگاه کنید، ببینید مسلمانان در آن جا چه وضعیتی دارند! حملاتی که از سوی امریکا و متحدانش به یوگسلاوی می شود، جنگ بین دو انگیزه اقتدار است و به مسلمانان هیچ ارتباطی ندارد. نباید گمان کرد که این حملات به دفاع از مسلمانان دارد انجام می گیرد؛ به دلیل این که اولاً در طول مدت حمله، روزبه روز وضع مسلمانان در «کوزوو» بدتر شده و هیچ بهبودی در کار آنها حاصل نشده است؛ ثانیاً این حملات گاهی خود آنها را هدف گرفته است. وضع مسلمانان، وضع ملتهای مستضعف و هر جا که چنگال قدرتمندان عالم بتواند چیزی را هدف خود قرار دهد، وضع رقتباری خواهد بود. تنها راه نجات ملتها، اتکای به خود، استقلال کامل و فراهم آوردن عناصر بقا و اقتدار در خود است؛ نه فقط اقتدار ظاهری و مادی، بلکه اقتدار معنوی و روحی و فکری و ارادی.

امروز شما جوانان عزیز یکی از بهترین فرصتها را برای این کار در اختیار دارید و آن، محیط آموزش نظامی است. عزیزان من! به شما توصیه می کنم که از این فرصت جوانی حداکثر استفاده را در این مراکز نظامی بکنید: آموزش، تقویت اراده، تقویت جسم، تقویت روح، تقویت فکر و اندیشه و آمادگی کامل برای انجام دادن وظایف بزرگی که با آن مواجه هستید. امروز خوشبختانه نیروهای مسلح نظام جمهوری اسلامی ایران - ارتش و سپاه - در میان مردم محبوبند. نظامیان مردمی، نظامیان خدایی، نظامیان مدافع از اسلام، عنوانهایی است که بر شما اطلاق می شود. من از رفتار و روحیه و کار شما خرسندم؛ اما به شما عرض کنم، باید روزبه روز خودتان را کاملتر کنید و گامهای بلندتری بردارید. راه پیشرفت بشر، بن بست و مسدود و تمام شدنی نیست. باید سطح دانش و انضباط و تقوا و نظم را تا آخرین تلاشهای خودتان بالا ببرید و آنها را روزبه روز بهتر کنید.

امیدواریم خداوند متعال همه شما را مشمول توفیق کند؛ شهدای عزیز را با اولیایشان محشور فرماید؛ شهید عزیز سرافراز ما، امیر سپهبد صیاد شیرازی را - که چهلمین روز شهادت او همین روزهاست - با پیغمبر محشور کند و خانواده های شهیدان و جانبازان عزیز و خانواده هایشان را مشمول الطاف پروردگار قرار دهد.

والسلام علیکم ورحمةالله وبرکاته